

Nydal, Janne

Fra: Meland, Eli på vegne av *Postmottak Fylkesmannen i Hordaland
Sendt: 20. august 2007 12:19
Til: Nydal, Janne
Emne: VS: Felles ekteskapslov - HØRINGSUTTALELSEN

Vi stadfester med dette at e-posten er motteken.

Vennleg helsing

postmottak@fmho.no
 Fylkesmannen i Hordaland
 Kaigaten 9
 5020 Bergen
 Tlf. 5557 2000
www.fylkesmannen.no/hordaland

FYLKESMANNEN I HORDALAND			
SAKSNR:	0718936-1	LOP	TDO
ARKIVNR:	7120	LOP	
TA	☒	DATO: 24/8-07	SIGN:
TIDL REF:			

Fra: MorFarBarn.no [mailto:morfarbarn.no@gmail.com]
Sendt: 19. august 2007 19:48
Til: post@morfarn.no
Emne: Felles ekteskapslov - HØRINGSUTTALELSEN

Ressurser til høringsuttalelsen om Felles ekteskapslov

Vi tar oss den frihet å sende dere et par ressurstekster som kan komme til nytte i arbeidet med høringsuttalelsen om Felles ekteskapslov:

- 1) 10 grunner til at kjønnsnøytral ekteskapslov ikke er noen god idé
- 2) Konsekvensanalyse av en Felles ekteskapslov

Begge tekstene befinner seg nedenfor i denne mailen.

Vi i MorFarBarn.no har jobbet en god del med tematikken omkring ekteskapet. Vi tror derfor at momentene nedenfor kan gi interessante innspill i det avsluttende arbeidet med høringsuttalelsen deres. Teksten inneholder en god del argumenter og kunnskap som sjelden kommer fram i debatten.

Vennlig hilsen
 Styringsgruppa i
 MorFarBarn.no

10 grunner til at en kjønnsnøytral og felles ekteskapslov ikke er noen god idé

1 Hva konstituerer ekteskapet?

I Norge må et ekteskap tilfredsstillende 4 kriterier for å være gyldig:

- a) Kjønnbestemt – mann og kvinne.
- b) Antallsbestemt – to personer.
- c) Slektbestemt – ikke med nære familiemedlemmer.
- d) Aldersbestemt – minst 18 år gammel, eller 16 år med dispensasjon.

Det første og viktigste kriteriet, kjønnsbestemmelsen, har vært felles i alle kulturer til alle tider. De tre andre kriteriene har variert fra kultur til kultur.

Det er uholdbart å tro at man kan fjerne den mest grunnleggende bestemmelsen i ekteskapsdefinisjonen, men likevel beholde ekteskapet intakt. Ved å vedta en kjønnsnøytral eller felles ekteskapslov vil man for all framtid innføre en forståelse av ekteskapet som gjør det til noe fundamentalt annet enn det hittil har vært. Ekteskapets grunnstruktur vil bli endret.

2 Identiske samlivsformer?

Å innføre en Felles ekteskapslov betyr at man prøver å utviske forskjellen mellom to samlivsformer som er vesensforskjellige. Å påstå at enkjønnet og tokjønnet samliv er identiske, faller på sin egen urimelighet. Et enkjønnet forhold vil alltid måtte "låne" av hetero-seksualiteten for å få barn. Det tilhører en annen kategori enn samliv mellom mann og kvinne.

Et ekteskap er mer enn et fellesskap av to personer. Det er et fellesskap av to kjønn. Ekteskapet mellom mann og kvinne er kulturbærende på en helt særegen måte og vil aldri kunne erstattes av noen annen samlivsform. Både forskning og erfaring viser at mor og far har hver sine unike bidrag å gi i barns oppvekst. De ikke kan erstatte hverandre.

3 Uansvarlig saksbehandling?

Prosessen som har ledet fram til det varslede forslaget om en Felles ekteskapslov, har vært oppsiktsvekkende mangelfull. Partiene som i 2005 programfestet en slik lov, bestemte seg for dette uten at det var gjennomført en eneste utredning, konsekvensanalyse, faglig rapport eller konferanse som belyste spørsmålet.

Når Barne- og likestillingsdepartementet nå forbereder et lovforslag om Felles ekteskapslov, er saksbehandlerne kun opptatt av hvordan en slik lov skal se ut, ikke om vi i det hele tatt bør innføre den. En lov som på sikt kan endre samfunnets samlivsverdier, struktur og kulturgrunnlag på en gjennomgripende måte, fortjener en tverrfaglig, langvarig og åpen behandling der konklusjonen ikke er gitt på forhånd. At stemmegivningen i Stortinget kanskje blir avgjort på grunnlag av lobbyvirksomhet fra homofile aktivister i LLH og slagordpreget retorikk, er dypt urovekkende.

Frankrike er trolig det eneste landet som hittil har gjort et skikkelig arbeid for å vurdere om en slik lov vil være positiv for fremtidens samfunn. En kommisjon av 30 politikere og fagfolk ble i januar 2005 nedsatt av presidenten i den franske nasjonalforsamlingen. I 2006 konkluderte kommisjonen med at Frankrike ikke bør innføre kjønnsnøytrale ekteskapslover.

Følgende premisser lå til grunn for kommisjonens arbeid:

- A) Et gjennomført barneperspektiv der barnas rettigheter står i sentrum, - og ikke voksnes ønsker og krav.
- B) En erkjennelse av at erfaringen og forskningen omkring barn i homofile forhold er så mangelfull at man bør handle utifra føre-vår-prinsippet. I et dyptgripende spørsmål av denne art er det uansvarlig å innføre irreversible lovendringer når vi har så lite sikker kunnskap. Det finnes svært gode grunner til ikke å forhaste seg. (Et 30 siders engelsk

resymé og den 400-siders franske rapporten kan leses på nettstedet www.MorFarBarn.no)

4 Naturordning eller sosial konstruksjon?

Ekteskapet mellom mann og kvinne er ikke en institusjon opprettet av norske lovgivere eller andre autoriteter. Det stabile samlivet mellom mann og kvinne er biologisk forankret, og det er en naturordning som alle sivilisasjoner er avhengig av for å overleve.

Å innføre enkjønnede ekteskap kan på den annen side defineres som en sosial konstruksjon som verken bygger på biologisk nødvendighet, erfaring eller forskning, - men på en individualistisk og voksenbasert rettighetsideologi. En kjønnsnøytral, felles ekteskapslov vil innebære at man lar unntaket (enkjønnede ekteskap) omforme og bestemme samfunnets grunnleggende forståelse av familie, ekteskap og samliv. Sannsynligvis er dette på lang sikt verken god familie-, barne- eller sosialpolitikk.

5 Hva sier forskningen?

Hvilken betydning har foreldrenes kjønn for barns oppvekst og utvikling? På tross av hva homofile talspersoner påstår, har vi minimalt med sikker kunnskap om barn i homofile forhold – enten de er adoptert eller er biologiske barn.

Omtrent alle studier som finnes, er beheftet med graverende svakheter. Man kan derfor ikke trekke allmenne slutninger av dem. Å bygge nasjonal lovgivning på slike studier, vil være direkte uansvarlig. Dette er noen av svakhetene:

- Så å si alle studiene er gjort med noen få titalls deltakere og har ingen statistisk signifikans eller tyngde.
- Omtrent alle studiene består av selv-rekrutterende deltakere fra aktive homofile miljøer. Deltakerne har meldt seg på ved eget initiativ og er ikke representative.
- Det finnes nesten ingen lengdestudier som sier oss noe om langtidsvirkningen av oppvekst i enkjønnede forhold.
- Studiene som har en kontrollgruppe, sammenligner som oftest med barn av enslige mødre, og ikke med barn som vokser opp hos mor og far.
- De aller fleste studiene er utført av homofile eller av folk som sympatiserer med den homopolitiske agendaen. Så å si ingen studier er gjennomført av forskerteam med folk som har ulikt ideologisk ståsted.
- Studiene som finnes, er nesten utelukkende gjort med biologiske barn av lesbiske mødre. Disse barna kjenner som regel sin far og har ofte hatt de første leveårene sammen med både mor og far. Slike barn befinner seg i en fundamentalt annen situasjon enn barn som blir adoptert eller er resultat av kunstig befruktning.
- Om barn som vokser opp med homofil far, eller som er adoptert fra utlandet inn i et lesbisk eller homofilt forhold, finnes det praktisk talt ingen forskning.

Hvis man ønsker å vite mer om forskningssituasjonen, bør man kontakte NOVA-instituttet, f.eks. Bera Ulstein Moseng. Å stole på LLH's ensidige framstilling er ikke å anbefale.

6 Diskriminering eller retorikk?

En del debattanter framstiller felles ekteskapslov som om det var et spørsmål om diskriminering og toleranse, menneskerettigheter og likeverd. En slik retorikk er usaklig.

Det er verken diskriminerende eller intolerant å definere ekteskapet som et samliv mellom mann og kvinne, og partnerskap som et samliv mellom personer av samme kjønn. Siden forutsetninger og utgangspunkt for enkjønnet og tokjønnede samliv er forskjellig, dreier det seg om en saklig og velbegrunnet forskjellsbehandling – ikke om diskriminering.

En relevant parallell: Mannlige utøvere blir ikke diskriminert i idrettsøvelser fordi de ikke får lov til å konkurrere mot kvinner. Siden forutsetninger og utgangspunkt er forskjellig, er det en saklig og velbegrunnet forskjellsbehandling.

Å definere enkjønnet og tokjønnet samliv som identiske samlivsformer, og å regulere dem i samme lov, er en manipulering med realitetene som samfunnet ikke er tjent med på lang sikt. For øvrig mener alle seriøse aktører i denne debatten at homofile, bifile, polyfile, transseksuelle og andre minoriteter har nøyaktig samme menneskeverd som alle andre. Det berører ikke deres menneskeverd at ekteskapet bevares som en samlivsform mellom mann og kvinne.

7 Hvor mange gjelder det?

I 2005 fantes det ifølge Statistisk Sentralbyrå 1275 lesbiske og homofile par som levde i registrert partnerskap. Det er godt under én promille av den voksne befolkning her i landet. På de 14 årene som er gått siden Partnerskapsloven ble innført i Norge, er det med andre ord bare ca 5% av de homofile som har benyttet seg av denne samlivsordningen.

Av de 1275 partnerskapene er det ifølge Statistisk Sentralbyrå 109 par som har barn. Hvis de i gjennomsnitt har 2 barn hver, tilsvarer det en femtedels promille av barna i Norge. I en by som Horten, med rundt fem tusen barn, bor altså ett av barna med foreldre i registrert partnerskap.

Siden partnerskap gir omtrent de samme juridiske rettigheter som homofilt ekteskap vil gi, er det liten grunn til å tro at mange flere vil ønske å inngå homofilt ekteskap enn de som har inngått partnerskap. Og selv med en dobling vil det dreie seg om under to promille av den voksne befolkning.

Selv om antallet homofile ekteskap vil være lite, vil en felles ekteskapslov få store konsekvenser for hele samfunnet. Ikke minst vil det merkes i barnehage og skole. Lærebøker, undervisning og eksempler vil framstille enkjønnet og tokjønnet ekteskap som identiske, og potensielt åpne for alle. Samfunnets sosiale scripts vil bli radikalt forvandlet. At dette kan føre til økt usikkerhet og forvirring i mange barns kjønns-utvikling, identitet og selvbilde, er ikke usannsynlig.

Er det god familie- og samfunnspolitikk å sette i gang et omfattende ekteskaps-eksperiment med uante konsekvenser for å imøtekomme kravene fra LLH? (Med sine 2 000 medlemmer organiserer faktisk LLH mindre enn 5% av de homofile i Norge). Er det ikke en bedre idé å foreta eventuelle justeringer i Partnerskapsloven, adopsjons-loven og/eller bioteknologiloven? Før man omformer hele ekteskapsinstitusjonen, bør Stortinget tenke seg godt om.

8 Særbehandling av homofile?

Å fjerne kjønnsbestemmelsen i ekteskapsdefinisjonen vil på sikt gjøre det vanskelig å nekte diverse andre samlivsformer å bli likestilt med ekteskapet. Hvordan kan man gi spesielle privilegier til homofile, mens man fortsetter å "diskriminere" andre seksuelle minoriteter og atferd?

Unge Venstres vedtak høsten 2006 er et ferskt eksempel på en slik tankegang: "Unge Venstre mener at dagens ekteskaps- og partnerskaps-lovgivning må erstattes av en ny, felles ekteskapslovgivning, som er nøytral i forhold til kjønn og antall." I Sverige har partiet Feministisk Initiativ programfestet en tilsvarende visjon for samlivslovgivningen, og en velkjent professor i statsvitenskap argumenterer varmt for at staten ikke må blande seg opp i kjønn og antall: "Dags att tillåta bigami". (Kronikk på Svenska Dagbladets nettsider.)

Sissel Gran, Norges kanskje mest anerkjente samlivs-rådgiver, er inne på liknende tanker når hun i Aftenposten oktober 2005 skriver at det er helt i orden å invitere en tredje person inn i et kjærlighetsforhold. LLH uttrykker seg slik i sin politiske plattform: "Vi vil støtte alle seksuelle uttrykk som er basert på likeverd og samtykke."

Prinsipielt sett dreier spørsmålet seg om følgende: "Hvis man ønsker å avskaffe hetero-normen som grunnlaget for ekteskapslovgivningen, hva vil man da sette i stedet?" Hvor går grensen for hva som er 'ekteskap'? Hvorfor beholde par-normen hvis man har avskaffet kjønns-normen? Svaret er på ingen måte innlysende, særlig hvis den viktigste del av argumentasjonen bygger på mantraet 'diskriminering'.

9 Hva sier Kirken?

Praktisk talt alle religioner definerer mor-far-barn-relasjonen og kjønns-polariteten mellom mann og kvinne som to grunnleggende skaperordninger. Å omdefinere disse ordningene for å tilpasse seg tidsriktige trender vil være uaktuelt både på kort og lang sikt. I den katolske kirke er ekteskapet mellom mann og kvinne et av kirkens 7 hellige sakramenter. Det er utenkelig at denne kirken vil forandre sin grunnleggende teologi – uansett press og sanksjoner.

Det samme kan sies om de aller fleste andre kristne trossamfunn. Det var ikke uten grunn at biskopene i Den norske kirke – inkludert Rosemarie Køhn og Gunnar Stålsett – både i 2004 og i 2005 enstemmig stilte seg avvisende til en kjønnsnøytral ekteskapslov.

10 Konfliktskapende lov?

Med en kjønnsnøytral og felles ekteskapslov er det fare for at konfliktnivået i samfunnet kommer til å heves med flere hakk. Det vil bli lovstridig å favorisere én ekteskapsform framfor en annen. Alle de som i ord og handling holder fast på at mor-far-barn-relasjonen står i en særstilling, vil med en slik lov bli potensielle lovbrøyttere.

Med en felles ekteskapslov er det sannsynlig at alle som avviser homofile ekteskap, på sikt vil møte ulike former for yrkesforbud, rettssaker, bøter og straffereaksjoner. Det samme vil være tilfelle med organisasjoner, institusjoner og trossamfunn. LLH's landsstyre vedtok f.eks. i januar 2007 å kjempe for at trossamfunn som ikke vil likestille homofile og heterofile ekteskap, skal miste statsstøtten.

Noen politikere tror at de fleste som er skeptiske til en kjønnsnøytral og felles ekteskapslov, vil forandre mening når loven eventuelt er innført og sanksjonene blir tøffe nok. De tar sannsynligvis grundig feil. Hundretusener av nordmenn kommer aldri til å oppgi sin dype overbevisning om at ekteskapet mellom én mann og én kvinne står i en særstilling blant samlivsformene. Er de av den grunn intolerante "kjønnsrasister" som bør marginaliseres og utstøtes av det gode selskap?

MorFarBarn.no
August 2007

Konsekvensanalyse av en Felles ekteskapslov

Å innføre en kjønnsnøytral og felles ekteskapslov betyr ...

1. EN RADIKAL ENDRING I SAMFUNNETS EKTESKAPSFORSTÅELSE

De to viktigste kjennetegnene ved ekteskapet er: a) Kjønnspolariteten mellom mann og kvinne, og b) slektens videreføring ved barnefødsel. Disse kjennetegnene er felles for alle kulturer og sivilisasjoner til alle tider. Når man nå ønsker å fjerne disse to viktigste bestemmelsene ved ekteskapet, forandrer man ekteskapet i sin grunnstruktur. Samtidig åpner man prinsipielt opp for andre fremtidige endringer.

Hvis politikerne tiltar seg myndigheten å omdefinere bæresøylene i ekteskapet, er det trolig bare et tidsspørsmål før nye endringer vil bli gjennomført. Utviklingen i Sverige er lærerik. Der er det stadig flere som mener at ekteskapsloven ikke bare bør være kjønnsnøytral, men også antallsnøytral. På én måte er dette konsekvent og logisk: I mangfoldets, toleransens og pluralismens navn har ikke staten noe med å diktere hvordan folk skal leve. I Norge er det Unge Venstre som går foran. På landsmøtet høsten

2006 programfestet de å arbeide for legalisering av ekteskap mellom flere enn to: "Unge Venstre mener at dagens ekteskaps- og partnerskaps-lovgivning må erstattes av en ny, felles ekteskapslovgivning, som er nøytral i forhold til kjønn og antall."

En eventuell ny ekteskapslov vil på ingen måte være samlivskampens endestasjon. Men med en slik lov vil alle radikale kjønnsideologer og aktivister få et effektivt redskap for å nå sitt langsiktige mål: En fullstendig relativisering av alle samlivsformer. I et slik multiseksuelt samfunn vil ekteskapet mellom mann og kvinne bare være én av mange ulike og sidestilte samlivsformer som staten har plikt til å støtte og verne. Les for eksempel LLH's Politiske plattform på www.llh.no/Organisasjonen/Dokumenter/filestore/Politiskplattform.pdf. Der får man et detaljert innblikk i hva som er midler og mål i samlivskampen.

2. ALVORLIGE KONSEKVENSER FOR BARN OG UNGE

Med en kjønnsnøytral ekteskapslov vil undervisning, eksempler og praksis i alle barnehager og skoler bli endret. Helt fra 3-årsalderen vil barna få presentert mamma-mamma-barn og pappa-pappa-barn som helt identiske med mor-far-barn-relasjonen. Det vil bli lovstridig å favorisere én ekteskapsform framfor en annen. Samfunnets sosiale "scripts", rollemodeller og forbilder vil bli stadig mer ustabile og uforutsigbare. Alt flyter, og alt er like bra. Hva dette vil føre til av usikkerhet og forvirring hos mange barn og unge når det gjelder egen kjønnsutvikling, identitet og selvbilde vil bare fremtiden vise. Men det er liten grunn til å være optimist.

Kampen for en kjønnsnøytral ekteskapslov er kjennetegnet av svært liten interesse for barnas beste. Fokuset er i stedet rettet mot voksnes krav og ønsker. At staten har en selvsagt plikt til å legge til rette for at barn får vokse opp med sine biologiske foreldre, er helt utenfor synsranden hos mange. Det gamle prinsippet om at biologiske, juridiske og sosiale foreldre bør være sammenfallende, hopper man lett bukk over. Hvis staten nå aktivt vil bidra til å oppheve denne naturlige enheten, handler den ikke til barnas beste. Det er en menneskerett for barn å vokse opp med sine biologiske foreldre, når det er mulig. Dersom staten vedtar lover som tvinger barn inn i farløse og morløse familier, er det alvorlig.

FNs Barnekonvensjon, som Norge har ratifisert, erklærer i Artikkel 7.1 og 18.1: "Barnet skal (...) så langt det er mulig, [ha] rett til å kjenne sine foreldre og få omsorg fra dem." Og: "Partene skal bestrebe seg på å sikre anerkjennelse av prinsippet om at begge foreldre har et felles ansvar for barnets oppdragelse og utvikling." Det er innlysende at det både Artikkel 7 og 18 er snakk om biologiske foreldre.

Er det ikke et brudd på Barnekonvensjonen dersom Staten nå vil legge til rette for og oppmuntre til at barn blir satt inn i ekteskap og familiedannelser der de blir fratatt rettigheter som Barnekonvensjonen gir dem? Lovforslaget om kjønnsnøytral ekteskapslov er et godt eksempel på at politikere og pressgrupper er mer opptatt av voksnes krav og ønsker enn

av barns rettigheter.

3. MARGINALISERING og SANKSJONER mot ANNERLEDES-TENKENDE

Enkjønnet "ekteskap" er en sosial konstruksjon som verken er biologisk, historisk, kulturelt eller religiøst begrunnet. Hundretusener av nordmenn vil fortsette å mene at mor-far-barn-relasjonen står i en særstilling blant samlivsformene, og at den er biologisk betinget. Med en kjønnsnøytral ekteskapslov vil alle disse borgerne bli potensielle lovbrytere. De kommer til å bli stemplet som intolerante, fordomsfulle og det som verre er, dersom de ikke anerkjenner enkjønnede "ekteskap" på lik linje med tokjønnede. En naturlig konsekvens av loven vil være at den kommer til å marginalisere alle som holder fast på en klassisk forståelse av ekteskapet – uavhengig om begrunnelsen er biologisk, kulturell, historisk eller religiøs.

Allerede nå ser man tydelige tegn på at radikale kjønnsideologer ikke er fornøyd med å innføre en ny "rettighet" for folk med en homofil orientering. De ønsker også å presse alle andre til å innordne seg den nye ideologien. Mangfoldet vil bare gjelde innenfor en relativistisk samlivsetikk. De som mener at noe er rett og galt innen samlivsetikken, vil bli marginalisert og utstøtt av det gode selskap.

Trolig vil mange komme til å måtte betale en høy pris. Hva med lærere som ikke ønsker å undervise at mor-far-barn-relasjonen er identisk med enkjønnet "ekteskap"? Hva med barnehagelærere som ikke vil lese høyt fra barnebøker som framstiller familier med to mammaer eller to pappaer som like naturlig som mamma og pappa? (LLH hevder nå offentlig at det er bedre for jenter å vokse opp med to kvinner enn med mor og far. For gutter påstår de at det ikke spiller noen rolle. Om jenter som vokser opp med to menn, har de ennå ikke uttalt seg.)

Etter at en kjønnsnøytral ekteskapslov eventuelt er vedtatt, vil det trolig ikke gå lang tid før forsvarere av mor-far-barn-relasjonen vil oppleve direkte eller indirekte yrkesforbud i ulike sammenhenger. Da begynner vi å smake fruktene av det paven treffende har kalt "relativismens diktatur". Toleranse og mangfold vil være forbeholdt dem som er etiske relativister. Alle andre kan vente seg ulike former for sanksjoner.

4. INNSKRENKNINGER I SAMVITTIGHETSFRIHETEN

Det er ikke bare enkeltpersoner som vil føle de totalitære konsekvensene av en kjønnsnøytral ekteskapslov. Også organisasjoner, institusjoner og religiøse samfunn vil merke dem. Religiøse barnehager, skoler og foreninger vil bli møtt med krav om å innordne seg en kjønnsnøytral ekteskapslov. Skolebøker, undervisning, ansettelser – her vil man trolig tåle svært få unntak. Hvis vi får en ekteskapslov der enkjønnet og tokjønnet samliv blir behandlet som identiske, vil ingen ha rett til å forskjellsbehandle disse to samlivsformene.

Det eneste unntaket vil trolig bli trossamfunnenes indre liv – relatert til gudstjenester, ritualer og seremonier. Hva som vil skje i forhold til unntaksbestemmelsen i Arbeidsmiljøloven angående ansettelser, vil tiden vise. Men med en kjønnsnøytral ekteskapslov har Staten (og aktivister av ulike slag) fått et effektivt redskap for å presse organisasjoner, institusjoner og skoler. Statsstøtten vil bli svært usikker for mange skoler og barnehager, og eksamensretten for religiøse skoler kan etter hvert henge i en tynn tråd. En ny ekteskapslov kan komme til å heve konfliktnivået i samfunnet med flere hakk, og det bør ikke overraske noen om vi blir vitne til en rekke rettssaker i årene som kommer.

Interessant nok vedtok LLH på sitt landsstyremøte i januar 2007 at trossamfunn som ikke vil vie homofile og heterofile par på lik linje, må miste statsstøtten. Vil slike totalitære tendenser prege de kommende års kulturkamp?

MorFarBarn.no
August 2007